

Sygn. akt IV K 210/14

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący – SSO Agata Dybek - Zdyń

Protokolant – K. P.

w obecności Prokuratora Andrzeja Zięby

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 r. sprawy

P. B. (B.) urodz. (...)w Z.

syna A. i B. zd. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K 177/12 za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 października 2011 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 390 zł oraz zobowiązano skazanego do kontynuowania pracy zarobkowej, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

II. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 08 maja 2012 r., sygn. akt VII K 133/12 za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 12 stycznia 2012 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, orzeczono karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł, na mocy art. 46 § 2 k.k. orzeczono od skazanego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 1000 zł, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

Postanowieniem z dnia 24.06.2014 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

III. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18 września 2012 r., sygn. akt II K 1011/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 czerwca 2011 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 650 zł, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

Postanowieniem z dnia 18.12.2013 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

IV. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 07 sierpnia 2013 r., sygn. akt II K 563/13 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 283 k.k. przy zast. art. 31 § 2 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2012 r. do 12 lutego 2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody solidarnie poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonej kwoty 400 zł, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano go do zarejestrowania się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna oraz do poszukiwania stałej pracy zarobkowej;

V. Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 23 września 2013 r., sygn. akt IV K 108/13 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 stycznia 2014 r. sygn. akt II AKa 488/13 za przestępstwo:

- z art. 224 § 2 k.k. w zw. art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 lutego 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 lutego 2013 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;
- z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 02 marca 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- za ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym dniu lutego 2013 r. oraz w dniu 01 marca 2013 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;
- z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym dniu na przełomie stycznia i lutego 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym dniu w okresie między 1 stycznia a 28 lutego 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności
- za ciąg przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w dniu 16 lutego 2013 r. oraz 27 lutego 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

które to kary połączono i wymierzono karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, określając, iż winna ona być wykonana w Zakładzie Karnym, w którym stosuje się szczególne środki lecznicze, o których stanowi art. 95 § 1 kk, zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 06.03.2013 r. do 23.09.2013 r. oraz od 16 lutego 2013r. do 17 lutego 2013r.

orzeka:

1. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk i art. 89 § 1 kk łączy skazanemu P. B. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygn. akt II K 177/12, VII K 133/12, II K 1011/11 opisanymi powyżej w pkt I, II i III i wymierza karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 86 § 1 kk, art. 89 § 1 kk i art. 91 § 2 kk łączy skazanemu P. B. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Zabrze o sygn. akt II K 563/13 opisanym powyżej w punkcie IV i Sądu Okręgowego w Gliwicach o sygn. akt IV K 108/13 opisanym powyżej w punkcie V i wymierza karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary łącznej 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 108/13 od 16.02.2013 r. do 17.02.2013 r. oraz od 6.03.2013 r. do 23.09.2013 r. i okres kary już odbytej w tej sprawie;
4. na podstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, pozostawia do odrębnego wykonania;
5. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. A. N. kwotę 120,00 złotych plus 23 % VAT, łącznie kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i 60/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;
6. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty kosztów postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

P. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

VI. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt II K 177/12 za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 października 2011 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 390 zł oraz zobowiązano skazanego do kontynuowania pracy zarobkowej, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VII. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 08 maja 2012 r., sygn. akt VII K 133/12 za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 12 stycznia 2012 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, orzeczono karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł, na mocy art. 46 § 2 k.k. orzeczono od skazanego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 1000 zł, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

Powyższa warunkowo zawieszona kara pozbawienia wolności została postanowieniem z dnia 24.06.2014 r. zarządzona do wykonania,

VIII. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18 września 2012 r., sygn. akt II K 1011/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 czerwca 2011 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonego kwoty 650 zł, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

Powyższa warunkowo zawieszona kara pozbawienia wolności została postanowieniem z dnia 18.12.2013 r. zarządzona do wykonania.

IX. Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 07 sierpnia 2013 r., sygn. akt II K 563/13 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 283 k.k. przy zast. art. 31 § 2 k.k. popełnione w okresie od grudnia 2012 r. do 12 lutego 2013 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody solidarnie poprzez zapłacenie na rzecz pokrzywdzonej kwoty 400 zł, oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano go do zarejestrowania się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna oraz do poszukiwania stałej pracy zarobkowej;

X. Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 23 września 2013 r., sygn. akt IV K 108/13 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 stycznia 2014 r. sygn. akt II AKa 488/13 za przestępstwo:

- z art. 224 § 2 k.k. w zw. art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 16 lutego 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 lutego 2013 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;
- z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w dniu 02 marca 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- za ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w bliżej nieustalonym dniu lutego 2013 r. oraz w dniu 01 marca 2013 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;
- z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym dniu na przełomie stycznia i lutego 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

- z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym dniu w okresie między 1 stycznia a 28 lutego 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności
- za ciąg przestępstw z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. popełniony w dniu 16 lutego 2013 r. oraz 27 lutego 2013 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

które to kary połączono i wymierzono karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, określając, iż winna ona być wykonana w Zakładzie Karnym, w którym stosuje się szczególne środki lecznicze, o których stanowi art. 95 § 1 kk.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 06.03.2013 r. do 23.09.2013 r. oraz od 16 lutego 2013 r. do 17 lutego 2013 r.

Skazany P. B. wniósł o połączenie kar orzeczonych wobec niego w sprawie II K 1011/11 i IV K 108/13 i wydanie wyroku łącznego.

Skazany aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w K.. Jak wynika opinii sporządzonej przez ten areszt, skazany w izolacji więziennej przebywa do 08.03.2013r. Skazany jest aktywny i chętnie podejmuje się prac społecznych w ramach terapii zajęciowej. W celu wzmocnienia takiej postawy jest systematycznie nagradzany regulaminowo, choć był też dwukrotnie karany dyscyplinarnie. Prognoza penitencjarna w stosunku do skazanego jest umiarkowana. Nie sprawia on większych problemów wychowawczych. Prognoza kryminologiczno społeczna jest natomiast negatywna. Skazany jest osobą niedojrzała społecznie i emocjonalnie, uzależnioną od różnych substancji psychoaktywnych (alkohol, marihuana amfetamina, haszysz). Pomimo świadomości problemu będąc na wolności zrezygnował z chodzenia na terapię. Ponadto skazany nie ma wykształconego nawyku pracy, podejmował prace dorywcze ale szybko się zniechęcał i z nich rezygnował.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dane o karalności (k. 27-29), opinie o skazanym (k. 18-20), odpisy wyroków (k. 36,37,38,41-42,43-45,46,60-61, 63-64), odpisy postanowień (k. 62, 65-66).

Sąd zważył:

w myśl art. 569 § 1 k.p.k. sąd wydaje wyrok łączny jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Zgodnie z treścią art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Zawarty w art. 85 kk zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała SN z dnia 25.02.2005 r. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

W przedmiotowej sprawie nie można było tej zasady zastosować do wszystkich łącznie wyroków, natomiast możliwe było łączenie według tej zasady poszczególnych wyroków i wymierzenie więcej niż jednej kary łącznej w jednym wyroku łącznym.

Chronologicznie pierwszym wyrokiem, który zapadł w stosunku do skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 25 kwietnia 2012r., sygn. II K 177/12 opisany w punkcie I wyroku, skazujący za czyn popełniony w dniu 29 października 2011r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Warunki do połączenia z powyższym wyrokiem w myśl art. 85 kk spełniały w niniejszej sprawie wyrok opisany w punkcie II Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 8 maja 2012r., sygn. VII K 133/12 za czyn popełniony w dniu 12 stycznia 2012r. oraz wyrok opisany w punkcie III Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 18 września 2012r., sygn. II K 1011/11, za czyn popełniony w dniu 21 czerwca 2011r.

Czyny opisane w powyższych wyrokach zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok. Łączeniu podlegały zatem jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone powyższymi wyrokami w wymiarze 3 miesięcy, 4 miesięcy oraz 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Kary orzeczone w wyrokach opisanych w punkcie II i III pierwotnie zostały przez Sąd zawieszony, niemniej jednak zostały zarządzone do wykonania. Kara orzeczona w wyroku opisanym w punkcie I pozostała karą w zawieszeniu.

Sąd wymierzając karę łączną w punkcie 1 kierował się dyrektywami określonymi w art. 86 § 1 k.k. Zgodnie z tą regulacją Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Łącząc skazanemu P. B. kary opisane powyższymi wyrokami cząstkowymi Sąd mógł orzec karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 4 miesięcy do 10 miesięcy.

Sąd stosując zasadę asperacji połączył opisane wyżej wyroki i wymierzył za opisane w nich czyny jedną karę łączną w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Pozostałe dwa wyroki opisane w punktach IV i V również spełniają warunki określone w art. 85 kk, co umożliwia ich połączenie.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem był opisany w punkcie IV wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 7 sierpnia 2013r., sygn. II 563/13, skazujący za czyn popełniony w okresie od grudnia 2012r., do 12 lutego 2013r. Ostatni wyrok, który zapadł wobec skazanego to opisany w punkcie V wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach, sygn. IV K 108/13, który dotyczy skazań za 7 czynów popełnionych w okresie od 1 stycznia 2013r do 2 marca 2013r., a więc zanim zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 7 sierpnia 2013r. W opisywanym wyroku Sąd Okręgowy w Gliwicach wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności.

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86 § 1 k.k, łącząc skazanemu P. B. kary orzeczone w wyrokach opisanych w punkcie IV i V Sąd mógł orzec karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 3 lat do 3 lat i 5 miesięcy.

Sąd w punkcie 2 wyroku stosując zasadę asperacji połączył opisane wyżej wyroki i wymierzył za opisane w nich czyny jedną karę łączną w wymiarze 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 2 kary Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IV K 108/13 od 1 od 16.02.2013 r. do 17.02.2013 r. oraz od 6.03.2013 r. do 23.09.2013 r. i okres kary już odbytej w tej sprawie;

Wymierzając skazanemu w punkcie 1 i 2 kary łączne Sąd brał pod uwagę właściwości i warunki osobiste skazanego, jego sytuację rodzinną, a także zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności.

Jak wynika z opinii Aresztu Śledczego, w K. gdzie przebywa skazany, nie sprawia on większych problemów wychowawczych, był wielokrotnie nagradzany regulaminowo ale też dwukrotnie był ukarany dyscyplinarnie.

Prognoza kryminologiczno społeczna jest dla skazanego negatywna. Skazany jest bowiem osobą niedojrzałą społecznie i emocjonalnie, a ponadto uzależnioną od różnych substancji psychoaktywnych jak alkohol, marihuana amfetamina czy haszysz.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że przy wymiarze kary łącznej niezasadnym byłoby zastosowanie wobec skazanego P. B. zasady kumulacji (czyli prostego sumowania kar). Ratio legis instytucji kary łącznej (wyroku łącznego) polega bowiem na tworzeniu korzystniejszej sytuacji prawnej dla skazanego, na odpowiedniej redukcji sumy kar, podyktowanej względami humanitarnymi. W ocenie Sądu nie oznacza to jednak, że w przypadku skazanego należy automatycznie orzec karę łączną przy przyjęciu zasady pełnej absorpcji. Decydujące znaczenie przy orzekaniu kary łącznej, ma względ na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym,

stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 marca 2001r., sygn. akt II AKa 59/01).

Sąd wziął pod uwagę, że czyny, za które P. B. został skazany połączonymi wyrokami popełnione zostały w dużych odstępach czasu. Czyny, za które został skazany należą do przestępstw różnego rodzaju, albowiem są to czyny zarówno przeciwko mieniu, jak i przeciwko życiu i zdrowiu.

Sąd miał również na względzie, iż kary z wyroków opisanych w punktach II i III, zostały skazanemu pierwotnie warunkowo zawieszane, niemniej ostatecznie zostały zarządzone do wykonania co świadczy o lekceważącej postawie skazanego wobec przestrzegania norm prawnych.

Zastosowanie zatem zasady pełnej absorpcji stanowiłoby dla skazanego swoistego rodzaju „nagrodę”, a kary orzeczone w poszczególnych punktach wyroku, w ocenie Sądu nie zrealizowałyby ustawowych celów kary i nie wpłynęłyby na przyszłość motywująco na skazanego. Dotychczasowy tryb życia skazanego i wielokrotne popełnienie przez niego przestępstw uzasadnia celowość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności surowszej od wynikającej z dyrektywy pełnej absorpcji.

Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001r., sygn. akt II AKa 154/01, iż orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Wymierzając skazanemu wyżej wymienione kary łączne pozbawienia wolności Sąd na uwadze miał relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami. Z uwagi, zatem na brak bliskiej więzi przedmiotowo-podmiotowej oraz ze względu na prewencyjne oddziaływanie kary, Sąd stosując zasadę asperacji orzekł kary łączne pozbawienia wolności surowsze niż wynikające z zasady absorpcji, a zarazem łagodniejsze niż wynikające z zasady kumulacji.

W tym miejscu należy wskazać, iż wymierzając kary łączne w punktach 1 i 2 wyroku Sąd połączył kary bezwzględnego pozbawienia wolności z karami z warunkowym zawieszeniem, które do chwili obecnej nie zarządzone. Sąd zastosował w stosunku do skazanego regulację art. 89 § 1 kk, który stanowi, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69. Zgodnie zaś z art. 69 § 1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Mając na względzie, iż w punkcie 2 Sąd orzekł wobec skazanego karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, w myśl powołanego, przepisu wysokość tej kary wyłącza możliwość jej zawieszenia. W stosunku zaś do kary orzeczonej w punkcie 1 zawieszenie jej wykonania, byłoby w ocenie Sądu niezasadne i nie osiągnęło celów kary. Postawa skazanego bowiem w szczególności ilość popełnionych przez niego przestępstw świadczy o tym, iż lekcewał on porządek prawny, a wydane w stosunku do niego wyroki z zawieszeniem wykonania kar nie sprawiły, iż zmienił on swoje postępowanie, bowiem ostatecznie kary te zostały zarządzone do wykonania. Co więcej jak wynika z opinii Aresztu Śledczego K. prognoza kryminologiczno społeczna jest w stosunku od skazanego negatywna.

Reasumując, w ocenie Sądu orzeczone kary łączne są sprawiedliwe, uwzględniają właściwości i warunki osobiste skazanego oraz jego zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Nie są nadmiernie surowe i nie stanowią też wyrazu nieuzasadnionej pobłażliwości. Sąd wyraża przekonanie, że orzeczone kary łączne spełnią wobec

skazanego swoje cele, zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i indywidualnej, a poprzez proces resocjalizacji doprowadzą do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego przez skazanego.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd Na mocy art. 576 § 1 kpk pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. A. N. kwotę 147,60 zł łącznie podatkiem Vat, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, a w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, mając na uwadze fakt odbywania przez skazanego kilkuletniej kary pozbawienia wolności.